

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ZALECENIA

ZALECENIE RADY (UE) 2021/992

z dnia 18 czerwca 2021 r.

zmieniające zalecenie (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i e) i art. 292 zdanie pierwsze i drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 czerwca 2020 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia ⁽¹⁾ („zalecenie Rady”).
- (2) Od tego czasu Rada przyjęła zalecenia: (UE) 2020/1052 ⁽²⁾, (UE) 2020/1144 ⁽³⁾, (UE) 2020/1186 ⁽⁴⁾, (UE) 2020/1551 ⁽⁵⁾, (UE) 2020/2169 ⁽⁶⁾, (UE) 2021/89 ⁽⁷⁾, (UE) 2021/132 ⁽⁸⁾, (UE) 2021/767 ⁽⁹⁾ i (UE) 2021/892 ⁽¹⁰⁾ zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia.
- (3) W dniu 20 maja 2021 r. Rada przyjęła zalecenie (UE) 2021/816 zmieniające zalecenie (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia ⁽¹¹⁾ w celu aktualizacji kryteriów stosowanych na potrzeby dokonania oceny, czy podróż inna niż niezbędna z państw trzecich jest bezpieczna i czy należy na nią zezwolić.
- (4) Zalecenie Rady stanowi, że państwa członkowskie powinny w skoordynowany sposób stopniowo, począwszy od dnia 1 lipca 2020 r., znosić tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich wymienionych w załączniku I do zalecenia Rady. Co dwa tygodnie wykaz państw trzecich, o którym mowa w załączniku I, powinien podlegać przeglądowi i – stosownie do przypadku – ewentualnej aktualizacji, dokonywanych przez Radę w ścisłym porozumieniu z Komisją oraz ze stosownymi agencjami i służbami UE, po dokonaniu ogólnej oceny opartej na metodyce, kryteriach i informacjach, o których mowa w zaleceniu Rady.
- (5) Od tego czasu – w ścisłym porozumieniu z Komisją oraz ze stosownymi agencjami i służbami UE – toczą się w Radzie dyskusje na temat przeglądu wykazu państw trzecich zawartego w załączniku I do zalecenia Rady oraz z zastosowaniem kryteriów i metod określonych w zaleceniu Rady zmienionym zaleceniem 2021/816. W wyniku tych dyskusji należy zmienić wykaz państw trzecich zawarty w załączniku I. Do wykazu należy dodać Albanię,

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 I z 1.7.2020, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 17.7.2020, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 31.7.2020, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 261 z 11.8.2020, s. 83.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 354 z 26.10.2020, s. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 431 z 21.12.2020, s. 75.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 33 z 29.1.2021, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 41 z 4.2.2021, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 165 I z 11.5.2021, s. 66.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 198 z 4.6.2021, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 182 z 21.5.2021, s. 1.

Liban, Republikę Macedonii Północnej, Serbię i Stany Zjednoczone Ameryki, a także Tajwan w kategorii „Jednostki oraz władze terytorialne, które nie są uznawane za państwa przez przynajmniej jedno państwo członkowskie”. Jeśli chodzi o Hongkong i Makau podróże inne niż niezbędne powinny być teraz możliwe bez wymogu wzajemności.

- (6) Kontrola graniczna leży nie tylko w interesie państwa członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest ona dokonywana, lecz także w interesie wszystkich państw członkowskich, które zniosły kontrolę na granicach wewnętrznych. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić koordynację środków podejmowanych na granicach zewnętrznych w celu zapewnienia dobrze funkcjonującej strefy Schengen. W tym celu, począwszy od dnia 18 czerwca 2021 r., państwa członkowskie powinny w skoordynowany sposób kontynuować znoszenie tymczasowego ograniczenia dotyczącego innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich, specjalnych regionów administracyjnych oraz *innych jednostek i władz terytorialnych* wymienionych w załączniku I do zalecenia Rady zmienionego niniejszym zaleceniem.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego zalecenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.
- (8) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽¹²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽¹³⁾.
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE ⁽¹⁴⁾ w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽¹⁵⁾.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE ⁽¹⁶⁾ w związku z art. 3 decyzji 2011/350/UE ⁽¹⁷⁾,

⁽¹²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁵⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁷⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

W zaleceniu (UE) 2020/912, zmienionym zaleceniem (UE) 2020/1052, zaleceniem (UE) 2020/1144, zaleceniem (UE) 2020/1186, zaleceniem (UE) 2020/1551, zaleceniem (UE) 2020/2169, zaleceniem (UE) 2021/89, zaleceniem (UE) 2021/132, zaleceniem (UE) 2021/767, zaleceniem (UE) 2021/816 i zaleceniem (UE) 2021/892, w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1 akapit pierwszy zalecenia Rady otrzymuje brzmienie:

„1. Począwszy od dnia 18 czerwca 2021 r. państwa członkowskie powinny w sposób skoordynowany stopniowo zność tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich wymienionych w załączniku I.”;

2) załącznik I do zalecenia otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa trzecie, specjalne regiony administracyjne oraz inne jednostki i władze terytorialne, których rezydentów nie powinno dotyczyć tymczasowe ograniczenie na granicach zewnętrznych dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE:

I. PAŃSTWA

1. ALBANIA
2. AUSTRALIA
3. IZRAEL
4. JAPONIA
5. LIBAN
6. NOWA ZELANDIA
7. REPUBLIKA MACEDONII PÓŁNOCNEJ
8. RWANDA
9. SERBIA
10. SINGAPUR
11. KOREA POŁUDNIOWA
12. TAJLANDIA
13. STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI
14. CHINY (*)

II. SPECJALNE REGIONY ADMINISTRACYJNE CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

Specjalny Region Administracyjny Hongkong
Specjalny Region Administracyjny Makau

III. JEDNOSTKI ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE ZA PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE

Tajwan.

(*) Z zastrzeżeniem potwierdzenia zasady wzajemności.”

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
J. LEÃO
Przewodniczący